

аспектів аудиторського дослідження, діючих етичних та методичних принципів аудиту, різноаспектних методичних питаннях [3].

Враховуючи вищевикладене, можна дійти висновку, що проблематика податкового обліку стосується усіх сфер економічної діяльності як юридичних, так і фізичних осіб, тому без спеціальної фахової підготовки щодо відображення в обліку операцій з нарахування утримання та проведення розрахунків з бюджетом не можливо. Кожен аудитор має надавати особливого значення аудиту податків та платежів, і для надання високоякісних послуг аудитор повинен використовувати систематизовану перевірку, що має формальне вираження у програмі аудиту і її завданнях. Використання запропонованих завдань аудиту зобов'язань за податками і зборами допоможе розв'язати існуючі проблеми методичного, організаційного та технічного характеру, а також сприятиме підвищенню якості та достовірності аудиторського висновку, складеного за результатами перевірки.

Підсумовуючи, можна зробити висновок, що проблематика податкового обліку поширюється на всі сфери господарської діяльності, включаючи юридичних та фізичних осіб. Тому, без спеціальної фахової підготовки щодо відображення в обліку операцій з нарахування утримання та проведення розрахунків з бюджетом не можливо. Кожен аудитор повинен приділяти особливу увагу оподаткуванню та сплати, а для надання якісних послуг аудитор повинен використовувати систематичний аудит. Використання запропонованих завдань аудиту зобов'язань за податками і зборами допоможе вирішити існуючі методологічні, організаційні та технічні питання, а також покращить якість та надійність аудиторських висновків на основі результатів аудиту.

Список використаних джерел

1. Назаренко І. М., Сема В. О. Аудит розрахунків з бюджетом: організаційно-функціональні та методичні основи. *Агросвіт*. 2019. № 20. С. 50–55
2. Дубик, І. Є. Облік і аудит розрахунків з бюджетом: методика та організація: диплом. робота за освіт.-кваліф. рівнем «магістр» : спец. 8.03050901 – облік і аудит магістер. програма – облік і аудит у промисловості / Ірина Євгенівна Дубик ; наук. керівник к.е.н., доцент А. В. Довбуш. – Чортків, 2013. – 99 с.
3. Малишкін О.І. Аудит податків: конструктор, ція на майбутнє. *Економіка: реалії часу*. 2015. № 1 (17). С. 208—213.

Потапенко Я. О., здобувачка вищої освіти 3 курсу гр. ОА-181

Науковий керівник – **Гливенко В. В.**, к.е.н., доцент

Національний університет «Чернігівська політехніка» (м. Чернігів, Україна)

ОСОБЛИВОСТІ ОПОДАТКУВАННЯ ПІДПРИЄМСТВ МАЛОГО БІЗНЕСУ

Малий бізнес відіграє важливу роль в економічному розвитку: він стимулює економічну конкуренцію, коригує економічну структуру, формує новий соціальний клас підприємців, який формує соціальну основу економічних реформ, забезпечує соціальну стабільність. Водночас із зростанням національної економіки, створенням конкурентного середовища та забезпеченням ефективної зайнятості населення, питання створення необхідних умов для активізації підприємницької діяльності та інноваційного розвитку малих підприємств стає все більш актуальним. Одним із найважливіших факторів такого розвитку є ефективна система оподаткування.

Питання про створення ефективної податкової системи для малого бізнесу є одним із наукових інтересів таких українських дослідників, як Л. Бабич, Ю. Іванов, В. Кузьома, А. Чирва. Однак, незважаючи на велику кількість наукових праць у цьому напрямку, нерозглянутими залишаються питання щодо обґрунтування економічної та соціальної

ефективності створення спеціальних режимів оподаткування для малих підприємств в Україні, що й обумовлює актуальність обраної теми дослідження.

Існує дві форми податкової системи для суб'єктів малого підприємництва відповідно до Податкового кодексу України [1]: загальна та спрощена форма. Загальна система оподаткування ґрунтується на податку на прибуток. За цією системою немає обмежень щодо видів діяльності, кількості працівників та річного доходу. Спрощена система оподаткування передбачає, що платники податків поділяються на чотири категорії, які мають обмеження, а саме: кількість працівників, рівень доходів та види діяльності (табл. 1).

Таблиця 1 – Особливості загальної та спрощеної системи оподаткування

Групи	Хто відноситься	Кількість найманих працівників	Обсяг доходу	Ставка
Загальна	Не обмежено.	Не обмежено.	Не обмежено.	18% з прибутку.
Спрощена	1 Мають право здійснювати роздрібну торгівлю товарами на ринку й надавати побутові послуги населенню.	0	Не більше 167 розмірів мінімальної заробітної плати.	До 10% від прожиткового мінімуму.
	2 Здійснюють господарську діяльність з надання послуг платникам єдиного податку або населенню, здійснюють виготовлення або продаж товарів, діяльність у сфері ресторанного господарства.	до 10 осіб.	Не більше 834 розміри мінімальної заробітної плати.	До 20% від мінімальної заробітної плати.
	3 Фізичні особи-підприємці та юридичні особи.	Не обмежено.	Не більше 1167 розмірів мінімальної заробітної плати.	5% з доходу. 3% з доходу та зі сплатою ПДВ.
	4 Сільгоспвиробники, в яких доля сільськогосподарського товаровиробництва за попередній рік дорівнює або перевищує 75%.	Не обмежено.	Не обмежено.	Підставою для нарахування ЄП є дані державного земельного кадастру та/або дані з державного реєстру речових прав на нерухоме майно.

На статус та розвиток малого бізнесу впливають різноманітні економічні фактори, серед яких є механізм оподаткування. Тому одним з головних завдань держави має бути орієнтація на створення такого механізму, який сприятиме розвитку малого бізнесу. Система оподаткування малого бізнесу буде ефективною, якщо відповідає таким критеріям: є сприятливою та простою для учасників даного сектору економіки; забезпечує податкові надходження в обсягах, які є необхідними для повноцінного виконання соціальних функцій країни [2].

Таблиця 2 – Переваги та недоліки загальної та спрощеної системи оподаткування [3]

Система оподаткування	Переваги	Недоліки
Загальна	- відсутність обмежень у видах діяльності та обсягу доходу і кількості працівників; - більш ширша можливість планування та оптимізації оподаткування; - розмір податку залежить від розміру прибутку.	- складність адміністрування; - високе податкове навантаження.
Спрощена	- простота нарахування єдиного податку; - спрощене ведення обліку і відносна простота заповнення звітності; - звільнення від сплати платником єдиного податку низки податків і обов'язкових платежів.	- базою оподаткування є весь обсяг виручки від реалізації продукції без вирахування витрат підприємства.

Проаналізувавши переваги та недоліки загальної та спрощеної системи оподаткування, можемо зробити висновки, що спрощена система оподаткування є найкращим способом оподаткування малого бізнесу, оскільки загальна система оподаткування занадто складна та обтяжлива. Важливим кроком у розвитку малого бізнесу має стати також стимулювання державою інвестицій та інновацій у цьому секторі, оскільки він не потребує великої кількості стартового капіталу та швидко реагує на зміни кон'юнктури ринку. Це, в свою чергу, дасть можливість створювати нові робочі місця та не втрачати вже існуючі. Отже, головним завданням податкової політики України на сьогодні є створення максимальних умов для розвитку малого бізнесу, що дасть змогу збільшувати бюджетні надходження та створювати конкурентне середовище.

Список використаних джерел

1. Податковий кодекс України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2755-17>.
2. Омеляненко Т. В., Короткова К. О. Розвиток малого підприємництва та малого бізнесу в Україні: чинники впливу та актуальні тенденції. *Ефективна економіка*. 2020. № 1. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=7584>.
3. Кузьома В.В. Актуальні аспекти організації обліку та оподаткування суб'єктів малого підприємництва. *Глобальні та національні проблеми економіки*. 2014. Випуск №2. С. 1334-1337. URL: <http://global-national.in.ua/archive/2-2014/279.pdf>.

Предко А. Ю., здобувачка вищої освіти 4 курсу, група ОА-171

Науковий керівник – **Перетяцько Ю. М.**, к.е.н., доцент

Національний університет «Чернігівська політехніка» (м. Чернігів, Україна)

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ОБЛІКОВОЇ ПОЛІТИКИ В БЮДЖЕТНИХ УСТАНОВАХ

Бюджетна установа – це організація створена для виконання управлінських, соціально-культурних, науково-технічних та інших функцій некомерційного характеру, діяльність якої фінансується за рахунок коштів державного бюджету на основі кошторису витрат та доходів. Такі установи створюються органами державної влади та мають на меті не отримати прибуток, а задовольнити необхідні потреби населення країни[6].

Найважливішим елементом обліку бюджетних установ виступає облікова політика, тому організація обліку починається саме з неї. Через те, що бюджетні установи мають власну специфіку діяльності, організація створення облікової політики відбувається за новими стандартами, які діють лише на такі установи. Звичайно, що можуть виникати певні труднощі, адже організації діють згідно з державною формою власності, тому і послуги надаються від імені держави [3].